

Svenskt
visarkiv

SVA 1550

No. 100
 100 74 100 74
 100 74 100 74

200

100 74 100 74
 100 74 100 74

100 74 100 74
 100 74 100 74

Maria Isberg

100 74 100 74
 100 74 100 74

200

100 74 100 74
 100 74 100 74

Maria Isberg Wisby
 A. Kvarngatan 4
 1 to upr

100 74 100 74
 100 74 100 74

SVA acc. nr. 1550

Maria Isberg Skov

Stad

Stad för Stads

Stad för Stads

A. Samuelsson Balle.

L. G. Bergman När

E. G. Wahlström Roncken

Julia Bergman

all tre jarde de
sig till en förmöjelse

den förste är alltid bäst

den andra kommer

dernast den sista

är den demste, fast

för han var den förste

men Olack är ja vordens lön

på sligt folk jelpen icke

af allra allra. | Bön

Den törstig hjert vill läska sig
af Käuans Klara dag
Ja längtar jag o Gud till dig
af all min fjä och hög.

Kör:

Den hjerten vill till Käuans dag
Ja till o Gud till dig min hög
Den hjerten vill vill braka sig
Ja längtar Gud min fjä till dig.

2

Till dig o Gud min frälsningsgud
Min hög och längtan står.
När skan jag helt få skåda dig
Der ingen fjord mer står.
Kör:

3

Jag tänker på den flygga tid
 Då så jag jublade.
 O låt mig smaka än din frid
 Din antlet återse.

Kör:

4

Miströsta i min själ haf nad
 Fra Gud, som glad och frög
 Som får ä, Herrens huld och god
 Min frälsare min kung.

Kör:

Sorg hjerten tröt till kånens ryg
 Så står o Gud till dig min kung
 Sorg hjerten der vill braka sig
 Så längtar Gud min själ till dig.

Kasta din omsorg på Herren.
 1

O kasta din omsorg på Herren
 du broder
 Ty han har en hjerta som
 ömnar för dig
 Han gifver åt sparsarnas
 skara dess foder
 Och klöden har blomma som
 ler på din stig.

2

Han pröfar de sina bud. nåd
 och bekymmer
 Men aldrig fölskytt han
 någon af dem
 Den lundiga nöden, var utsigt
 blott skymmer

4
Du tron på Tiersäxa på
sandringen häm.

3

Han Israels skara försäjde
i Ökenen

Guds manna från Himmelen
dagligen följ.

I hafvet vid klippan i Striden
i Ökenen.

Han var dem i famnen och
löftena höra.

4

Och ännu han lifar den gamle
af dagar

En god och barmhärtig som
fordom han var

Hur tiderna vexa han alltid

4
Dessa dagar. Du röttorftig
bergring åt barnen han har.

5

Vår ström dig kräjer, gåck in
i den kammar.

Och fly i Guds Sköte som
fågeln i bo.

Har visströstans tanke en
fustelse sommar

Han tron på Guds löfte
ger glädje och tro.

6

Och löftet det ljuder så härligt
ur skriften

Fästro dig åt Herren han
omsorgen bär.

O, lyftliga utiigt bland

Präpningars skiftet
 Vårt hopp står till Herren
 på Frälsans kär.

Ljusets Ljus

Bakom bergen sjunker, solen
 uti aftonskymning soar
 och en röd stjärna försvunnit
 är för oss en nioedag
 aldrig skall den mere tråda
 utur ästrans portar fram
 dock hur skönt att den oss berit
 närmare himlens sälla kammer

Närmare hemmet vänligt ljuder
 seglerars sing i måd och lust
 och hans karaktär sätta glöder

mot den kära hemlands kust
 en pilfverts haf en pilgrims
 äfven du ses glida fram
 glödt utropande hver afton
 en deg närmare himlens kammer

Tivöte vandrarer helan glädligt
 aftonsolens nedgång
 ty han vet han malkas målet
 för sin resa väis och läng
 Ökenhågringen föravunnit
 och för blickar skymter fram
 gyllne stadens pärlporter
 du den tivöte funnit kammer

Den en rök väit lif föravinnat
 som en aftonskugga blot

Själ är den som det betänker
 och sin själ har bergat fjätte
 tiden ilar, snart vi mötas
 slutas i vår faders famn
 och ett tusenstämmigt stann
 lynda skall i himlens hamn

Sittande vid Jesu fötter

Sittande vid Jesu fötter
 Hvilka hjufva ord jag hör
 Lycklig plats så när min Jesus
 Där jag alltid vistas bör.
 Sittande vid Jesu fötter. se
 jag här mot flyddes dar
 Ty hans kärlek stann mig
 följde Den mitt hjerta
 vunnit har

Sittande vid Jesu fötter
 Hvilken fristad för min tro.
 Mina synder sorg och smärta
 Där jag läggar och får ro
 Sittande vid Jesu fötter
 Gråter jag och längtar ber
 Och till svan Guots fullhet
 skänkes Hvarje dag jag
 vistas där

3 vers

Frälsare mig nu välsigna
 Då jag sittar vid din fot
 Se i nåd och kärlek till mig
 Tag i frän mig klagan knut
 Gif mig af ditt milda sinne
 Gör mig helig from och skön
 att det synes jag lärt af Jesus
 som mitt allt i alla an.

Jesus älskar dig.

Han älskar dig min fader om
 I sorgens natt det ej friglänv
 Med gammal kärlek rik och
 varm fast du är fattig, kall och ensam.
Kör Halleluja han älskar dig, med
 kärlek varm och innerlig. Han är
 sig lika hans hjärtlag ej ändras
 sig som du och jag.

2 vers.

Han älskar dig, han har dig kär
 och är dig alla dagar när ja dig
 och alla bräderna & gläds och
 sjung halleluja.

3 vers

Han älskar dig som borta går i
 skogens terrän och dess snar Han vill
 dig bära ända hem och himlens
 part står öppen än

4 vers.

Han älskar dig den lifgar ej för
 stora vatten släckes nej Om alla
 vänner svika dig Så ändras aldrig
 Jesus sig.

5 vers

O ungdom uti lifvets vär det är till
 dig min sång nu står Den hand
 har om en vän så kär och denna
 vänner Jesus är.

Kör Halleluja han älskar dig

1. Betania du gifva hura på
jorden, Hvar fäst den plats
der frid och säkerhet bar,
Der Jesus gästas och swan duka
bordur, För honom som kan
gifva hjertat so ;;

2. Betania du gifva hura på
jorden, Hvar lungt och skina bryn
ges j' d'ne tjär, Du har en krets
af ränner lycklig vardur, Från
lagens gryning till den kruskär
Du har en krets af stä

3. Betania du gifva hura på
jorden, Till den jag wile frän
verldens skander fly, När de
gen svalkas lät mig biera ordur
Från honom som kan tygta
Hannens gung ;;

4. Betania jag älskar dina minne
nur, Den begoda och din vän-
krets som du har, Hvar anders
bart är j' för minna sinne
Det hem der Jesus älskas glädje var

5. Betania du gifva hura på
jorden, Ej sargen inom dina portar
bar, Det är ilar bort vid dessa
gifva ordur, Jag lifver och ger lif
ät den som tror, Den ilar
bart vid dessa gifva ordur, Jag
lifver och ger lif ät den som tror

Maria Tisberg Skogs Hustru

1. Hvilken sång hvilket jubel
 uti höjd, huru harmoniska klinga
 med magt, Herligt toner Guds
 lof, i det himmelska lof, hur
 häls äro som prälsningar bryt
 Genom jordelivets tåglar och mät
 tränga himmelska strålar af
 ljus, Anglatsångerna om Gjerter
 griper fast, när vi rikta vår
 blick mot Guds lys. Här
 Hör du Skundom i en sko
 utaf angelstarkans sång-
 fann det i uti det Gjerter
 andä gentlang mängen gång
2. Hvar som i, frästa skara,
 Hvar som i, uti angelarnes
 jublarsång, Sina tack-

offer-fram, för det slagbade bann
 som du faller appretit en gång
 Om si angelarne lofsångerna Gud
 bera vi då i instämman med
 Hör de Himmelsket och trängt
 inriktningssjud, I de toner som
 tränga hit med, Här
 Hör du Skundom.

3. Här är grät, här är klagan
 utan mat, hvilket ve i den
 skärande sång, Men i sargensad,
 det, fram den skärande sul
 lians Tonernas klingande Gudel
 de Lufsera den hopplösa hopps
 med en himmel af sårhet och
 frid, Upp till hvilken i missödet
 tränga upp, o der skit är på jord
 livets strid, Här

Emmas bål.

1 Emma skulle bort på bål
 Klädd uti sin hvita siden
 Och juveler prydd och gläd
 bidade hon röda sidan.

2 vers.

Jungfruar ordnar hennes hår
 Och bredvid står älsklingarna
 Midt i pyttens färbål
 Ser på hennes dragt den fina

3 vers.

Äkta dig hvad gör du der
 Ja jag ser hur stjärnan blinkar
 Och hvad lärarinnans sagt
 Kom jag först till denna tända

4 vers.

Hon har sagt i Himlen
 Horar och en bär hvita kläder

Och med älsklingarna skin
 Träffar Tronens salig träd
 5 vers.

Träffar du väl ut som av
 Emma vill du icke göra
 I din krona en gång på
 Mångens skön och härlig skina

6 vers.

Dumheter minne barn var först
 Lade Emma och hon ilat
 Bort till bälens fulla
 Minna snart i bälens vildhet

7 vers.

Men jämt hon tyrtligt ser
 Här gesas fräls du Emma
 Att hon tyrtligt blir också
 Och kan det lof till ditt
 uppkomma

7. Men för Emma kief det ej
 Mycket glädje seppa balen
 Ty systrens ord de följde med
 Öfverallt i gissa balen

8. Och vid sina perlers glans
 Tänkte hon skade jag väl skina
 Skan jag någon kobra för
 Liksom linayster skina

10. Nej visst ej på detta sätt
 Och hon skyddar hem från balen
 Böjer knä för Herren Gud
 Tyngd af bistra bärghvalen

11. Medrig blir jag denna drigt
 Lade hon men jag vill befara
 För min Gud och från i dag
 Efter lifets krona skäpa

12. Tyre var vill de gå med

Uppå Herrens vägar germa
 Vill du se en krona för
 Med en oförgånglig stjärna.

jag längtar och tränglar om skina
 Den himmelska röstens så lät
 Kief kalla från jordlifets aflar
 Från sorgar och mada och skid
 Att bo i de stjärnströdda rymden
 Där du o min frälsare här
 Som ärores konung lopsjungen
 Och prisas af änglarnes här.

Fogel Sungen

1/ Lilla fogel glad och nöjet sjunga
friskt i dal på höjden, alldrig kan han
slöja, så, sjunga glad ändå.
Han sjunga så nöjet och glad på
sin gång. Kvi vi vi vi. Så nöjet
han är::

2/ Stilla morgon stunden ren hoppas
han från gren, till gren, vet ej han
han mat skall få. Kvitter glad ändå.

3/ Tacka Herren varje dag minnet och godt
in hans behag, Skulle kändes i en må tacka.
Gud ändå. Tacka - tacka, Tacka Gud än-
då ä ä. tacka - tacka - tacka. Gud ändå.

En alltid Trofast vän.

1. En vän jag bar funnit och allt
är nu väl, En vän som min synd Löst
har, En vän som vill alltid väl signa.
min själ. Och gifva mig frid underbar
Han värmer min själ, Han styr alltid
väl, Hans närhet gör alltid mig glad
Nu kan jag ej vara en bergsmans träl
Med Jesus jag trygg går ihad,
En alltid Trofast vän::: Så dyrt
kär min Jesus är, Han alldrig sviker
mig än, En alltid Trofast vän:::
Gif upp din synd och han blir din
En alltid Trofast vän

2. Han har ej anseende till en
person, Han ser ej som miniskor
se, Ej rik och förmån ja det.

ringaste. Hvar, Får frälsning när
 idrom vi be, Jag sökte och fann
 Jag bad och fick svar, jag erfar
 Han älskade mig, Jag löstes
 från sorg som betungande var
 Och vandrar på Himmels stier
 En ärlig trofast vän

3. Om vän jag har funnit som
 förr min själ, Sta älska att
 heligt och godt, Och balsam han
 göt i mitt hjerta så väl, ja helka
 och fröjd har jag fått, Hans sår
 bringar frid, Hans kors salighet
 Gud Hjerna är nu minn begär
 Och Trogen vid korsat jag bli
 ty jag vet, att Jesus leverar mig den
 En ärlig trofast vän

Hvad gör det!

1. Hvad gör det om här uppå jorden
 En gäst och en främling jag går
 Om resan besvärlig är vorden
 Jag följer minn anställets spår
 Om en genom märkade ställen
 Han leder mig hem mot sin grof
 Att mista smuler smärta och kval
 Han är dock minn rädd och minn stöd
 2. Hvad gör det om verlden mig gästa
 Och korsarmen lycka i grus
 Då njuten i längre fästmatkar
 Tångtan af klarare ljust
 Minn fästost den bräckliga lilla
 Jag lemnat åt honom och vi
 Som både sin skärmen var stina
 Och han är den som minn sörja

3. Hvad gør det om smaleste smil
 Af tårnen tinsamman i hans
 Hvad er dog den smaleste jeg liden
 Mot bogen om helt bare hans
 Hvad gør det om kortmættede drøkten
 Bladet hånende koppe jeg liden
 Jag det ju om blodtvagne slægten
 Om konen min konung så liden.

4. Hvad gør det om hjertet bide kiste
 I kampen mod frestelsen mange
 Blatte han står mig bi i alle sidste
 Tom blifort om det og min ring
 Hvad gør det om slægtet forblinde
 Når Herren mig edeløst ger
 Blotte guldet han klarske finner
 Når den sin oplydelse bare ber
 5. Hvad gør det om lærer jeg for konge
 Helmer ~~for konge~~

Min kærlig i lærerens strøm
 Hvad gør det om sjelf jeg får gæste
 Om graf at min skønneste drøm
 Hvad gør det om lærerens stige
 I og at, og berolige om blind
 Blotte læppene betale om tige
 Om lærer og fuktet min kind
 G. Myttingen om min jeg flammes
 Om minne den segen om liden
 Hos Herren der finner jeg brude
 Mig venter om krona på skøn
 Hvad gør det om da når jeg gæster
 Om ingen mig om mig med om lær
 I Hunden ju sergen om glimmes
 Der lønning på gæsten jeg får

Martha Liberty A. Thindar
 Born 1811
 Martha Liberty Thindar 7 Aug 1893

Brudens Längtan!

Långt äro floden, färr än ännu
 hjälpsken, Tygt äro jorden, naturen
 hvarskan om, Bruden äro i heta
 siner kvar på enslig strand, knä
 för längens heta tända dagens
 brand, Tonerna klaga, naturen
 ska vara den, Jesus äro Jesus
 heta bruden hem, Tonerna klaga
 naturen ska vara den Jesus äro
 Jesus heta bruden hem.

2.

Din är jag är!

Din är jag är fast fjä och
 berg oss skilja, och stormen
 brisar under himmelen
 och sanden knäpper öknens
 spända lilja, din är jag ~~jag~~
 är din är jag är.

När allt är trygt i fästets
 marmorsalar och miners
 sällhetens och fridens vän
 sin lampa tändt utöfver
 berg och dalar din är jag är
 din är jag är.

Fast jag är som och allt

mig öfvergifver och ingen
mer är den betryktas vän
då tänker jag när som
jag detta skrifver din är
jag än, din är jag än

En gång till sist när
lifrets pulser stanna och an-
den kämpar för befrielsen
då skall du läsa på min
bleka panna din är jag
än, din är jag än.

Tillhör
Marin Isberg
Wierby.

Ur stannarna ser jag en aflägsen
hann der kärleken vinkas så
blid jag söker ej guld jag söker
ej namn jag söker blott glädje
och frid

I sandangömd dal vill jag bygga
och bo der uppstå mitt fredliga
hjärt, för mig finns väl och något
hjerter hvars tro min hyddas
och lefnad gör säll

Kan händer mig möter på
vandringens stig den ängel som
jag sett förut den ängel
som ofta i drömmen jag
såg och såg fastän drömmen

var slut.

Kanbänden hon skyndar från
någonas sal för att lyssna till
enslingens sång och följer
mig sen till min ensliga
dal och finner ej hyddan
för träng

Och viker då sedan ej bort
från sin vän men gläds åt
det sälla förbened der sjödan
känner hvarandra igen två
syskon åtskilda en stund

Hvad vare väl rykte
hvad vare väl namn blott
blommor som vinden förstår

mot sällheten ack i den
älskades famn hur djupt
att på lifva och dö

Men kanske att döden
blott döden mig ger den
sällhet som lifvet ej gaf
kanske att den ängel då
först mot mig ler då
döskransen binds på min gref.

Tillhör
Maria Isberg
Wisby

Lineans!

1. Det väntar en blomma vid grannas
 mas rot. I skogen bland mossor och gräs
 Den lilla knäp^{prid} spides ~~bländ~~ gäddans
 fot. Men stod der på stenen och lög.

2. Säg pryggar du g' äre i skogen stå
 gömd. Och trampas af jägarans fot
 O nej! jag äldrig af Herren är glömd
 Så har han det sagt i sitt ord.

3. Men önskar du g' äre i drifbarr
 stå. Och döfka till menskans bekrag.
 Nej! jag trifs bäst bland de ringa och
 små. Jag förlöser till skryskans jag

4. Men snart skall för vintern
 stormar du dö. Du blomma som döf-
 tande fanns. Så slumrar jag in under
 täcket af snö. Och vaknar ärd värd
 ens glans!;

5. För länan haf tack lilla blomma
 på här. Skerlig och dyrtier minn steg
 Den Gud som dig skapte minn fader och
 är. Han värdar dig äfven om minn

6. Fast liten och ringa är Herren
 minn när. Jag lifer på lycklig och sän
 Hvar morgon minn fader sin ärd minn
 beskär. Jag sommar hos Jesus hvar natt

7. En klädnad jag päte af minn frälsare
 huld. I blodet antagen och skär. Den
 skrudan du passas för staden af gud
 Den passas för vandrigen när

8. Minn fröjd är att lära och lösa de
 små. Till Jesus minn frälsare här. Och
 Herren som önskar att barmhjertan
 på. Mig knäp sprän höjden beskär

9. Likt blomma jag också skall

vistna och dö, Men frälsaruns
 löfte står kvar, Fast sködet är
 gömt under täcket af snö, Men
 andan hos Gud i förvar.

10. Och glad skall jag vakna
 hos Jesus en gång, När migflets
 ansvoren grytt, Och blanda mig
 änglars ännu jublande sång
 Den jordslifvets skuggor har fögt

Slut -

Skönt det blir att skada dröja, Af så
 många trofast om Himlen dock att den
 dagen, Skada få en gång igen. Den onans
 älskhet anen näst glömma, Klippa
 hämlarna de ömma, Skönt det blir att frammas
 af. Den som dog men ännu är gifv

Om Himlen vore jag fruga.

1/ En liten sång om Himlen jag vill
 fruga, Läs att för evigt den min
 lösta fruga, Skall glad och fri från
 alla jordens band, För evigt njutas
 i det nya land ::

2/ Jag blickar mot den sköna
 himmelen, Ty endast där jag kan
 minn sätta hem, På jorden är jag
 blott en liten tid, Och sedan far
 jag hem till Gud i frid ::

3/ I Himmelen der är så gott
 att vara, Hos Herren Gud, och bland
 hans helgons skara, Som löst oss
 från alla jordens band, För
 evigt njutas i det nya land.

4/ Der skall de synden mig

g omra tuiarta, By huer ~~and~~
 Orsaken taga in mitt hjerta. Så
 är jag fri från att som fängs-
 lat här. Och evigt skild från
 vänner och besvär :.

5/ I Himmelen skall Gud ge
 mig gråta, Der skall han
 behöfva mig förlåta, Ty syn-
 du himras uppi jorden här
 Men nåden har jag med
 mig hure till far, Ty synen
 drannas uppi jorden här, men
 nåden har jag med mig
 hure till far.

Mammans älsklingssång.

Morgon!

1/ Jag har funnit Sannes blomma, uppi
 lifvets och sanningens stig. Hon har skänkt
 mig all lycka och sällhet. Hon är själfva lif-
 vet för mig. Som morgonan klänger vid
 minnen, Så jag fästad vid Gränsen står
 och aldrig, mig aldrig från honom jag ger :.

2/ Den är skönast ibland blommor, Den är
 märkligt är skönast klar, Den ger glädje
 i sorg och bekymmer, och frid i all oro den har
 3/ Har du funnit Sannes blomma? Har du
 icke så sett den i dag? Den är värd mer
 än att offra jorden, Dess doft giper lifvet behag.

4/ Jesus är min Sannes blomma, Huru dyrt är
 allt annat för mig. Huru den dyrt är
 för mitt hjerta, Så får han det vara för dig
 Som morgonan klänger vid minnen
 Så jag fästad vid Gränsen står. Och aldrig
 mig aldrig från honom jag ger :.

Davids 121 Psalm.

1/ Jag lyfter min ögon till bergen,
 från hvilka jag hjälpen begär
 Ty han som gjat Hemlen och jorden
 Min fader och hjälpare är
 Han låter min fot icke slinka
 Och aldrig han slumrar om mig
 Okej Israel, den dig bevarar
 Om natten försöker sig ej.

2/ Se Herren är den mig bevarar
 Han är mitt beskärmt och försvar
 Och trofast han står vid min sida
 I stridens och pröfningsens dar
 Om dagen ej solen mig bränner
 Ty han ger mig skugga jemväl
 Ej minnar mig skadan om natten
 Ty Herren bevarar min själ.

3/ Så lyfter jag glad mina ögon
 Till dig du Guds lifvande stad,
 Och vet att mig hjälpen han sänder
 Och gör mig i hoppet så glad
 Ty Herren min utgång bevarar
 Och söktfullt och bekände verld
 Och sist han min ingång förklarar
Kär tion jag när på min färd.

Se mig såsom är sigt för ditt hjerta, som ett
 sigt för din arm, ty kärlek är stark som döden
 Starka vatten kunnat ej utsläcka kärlek, och
 strömmar ej förkroppen den
 Högsmånen 8. 6. 7.

Den Himmelstaka lofsång, har
fullare toner, Den klingar mer guff-
lig mer klar, An yndligt annik
skönt nitt bjerta sig fröjdar, När
dalar och höjder som echo ge svar
O härliga lofsång i Guds försam-
lis När himlens härskarer upp-
stämman hans pris.

2. Deruffe høris sängen bial sin af
ning vatten. Och Himlen är full
af de ~~der~~ saliga andar, hør
Frälshans loffpris, Och de gubbar i
säkerhet i Himmelens hus.

3. Kär du kan vänta springa, den
Himmelns loffning. Som trängst i
Frälsarens blod. Och fryd i Guds
sällsamtlihetens kläder. Själarna
har varit som hans utvalda brud
O härliga loffning i Guds paradis

Lyft dig min hjert med et blos kys
 Der gennem himlen og søsters land, Gennem
 og dig ene bringer Hjemlandets frim
 den andre strand. Lyssene der brenner
 i fjern og i nær, i fjern i Thronen de brenner
 na hvi, Med en anden og en anden som
 vander, De der er i den gamle stæ
 Anskar du at se mig i den gamle stæ
 strander dit hjerte og min, ~~Lyft~~
 Lyft Anskar du at se mig i den gamle stæ
 Lyft Anskar du at se mig i den gamle stæ

L. Kristian lyft oppp sin blick mot
Him, Glor i sin Stäm i Himlen Stäm
Om vi sin sädan äro trogare, Hjärtlig
älskar då vår segertön. I sin Hård
der Guds Hjärtighet glämnar, Hjärtad
älskar och helgon på de Der om segert
vi enigt på bjunga, der du trodde
på himla och ro. Kristus du ska

B. Ständigt framit: tron vi hvar
 Trukta g. dödens märka flod, Jesus min
 hjälpa oss igenom, Sj hau trostar gipus
 hopp och mod, När här sist andra
 stranden vi hunnit, Och det land der
 g. solen går ned, Här får giunga med
 om vi här älskat, Hemma hemma
 vi skifas g. mer. Här

Önskar du att få möta de dina
 På den stranden dit borgen g.
 när Önskar du att med englarna
 få giunga Frög så rinnigt i
 Frälsarns Arar

Om fader och moder öfvergifna
 dig, så upptager dig Herren,
 Daniels 22 psalm 10 ans

Brudens längtan!

Lätt öfver floden, fader minnas hjälpa
 sken, Tytt öfver jorden naturen herskar en
 Bruden vill g. sketa, Sitts hoar på en
 lig strand, Knipper singens lida, Vänta
 slagens brand, Tonerna klaga, naturen
 ska svara den, Jesus min Jesus, hvar
 bruden hem ;:

2. Över mitt hjerta, Åtkar vännen härt
 och röt, I profet och tvärta, Utli lif
 och död, Trogen vill jag vara, Men jag
 fruktar prestarnes hot, Mänga hemlig
 svara lägges för minne fot

3. Kunde så listig smygger fienden kring
 mig, Sin grym och dristig, Stänger han
 minn stiz, Men jag kämpar vakar
 för min komung verldens glans, Perma
 jag försakar för att vara hancs

4. Sakta giv tinnan, Under sorgens
tonus soar, Skäliga tinnan, Jämn tung
ack kan, Kom ack sviska sakta, Lå
din brud att du är när, Kommet Liden
akta Dyre Jisas här, Kommer

5. Ej sin du låta, Komme gå i skuggors
land, Längre ack gråta, Lårol af långtans
brand, Se kom ofta höjer, Långtull, Bläck
mot Himmeln, Frågande Liden dröjer
Jisas brudgummen, Kommer friga
Himmelns angelar savara dem, Jisas soar
kommer hundra bruden hem ;;

6. Anna i kräken Liden blodens släpa
brud, Sinne bland Jfva dröjer
månans Guds, Men för så ständan
singen brud att vara sate, Afson
Hjerner anden, Sjunges kan så glatt
Kommer friga Naturs eko nardem
Jisas har kommit, hundra bruden hem

1. O jag vet om en fröjd som ej förjår
Att en vrig lida mig återstår, Det spår
från jordslipets stormar när, I Himla
hemmet afson der, Saliga hem ;: Der fri-
den sprig är, Saliga hem ;: I Himla hem
met afson der

2. Kom det jag hört om den sköna
strömd, Der helgonen vandrar
solbelyst strömd, Ack kärleks
säkra de mig sin hand, I Himla
hemmet afson der,

3. Jag hört om en stad där y märken är
Gud gifte dem upplysning och all dess här, Och ofta
jag suckar, o vare jag der, I Himla hemmet afson der

4. Jag har hört om det land att det är frid
är, Kommer i en freukande fägring
Thar, och aldrig der gjetes en sorgens Liden
I Himla hemmet afson der

Könungens barn!

1. Jag är barn till en kung, upp
min själ och begiung, hvilka
skatten i Himlen du har, hvad
jag har sitt, Gud åt mig har
bemytt, Och min arf har han givit
i förvar, Jag är barn, Jag är
barn, Barn åt Himmelens Gud
Guds skänktas brud, ja jag är
redan här, Barn åt Gud som
är giest brud jag är.

2. Jag är konungs barn, jag
är konungens brud, Jag jag
springer af hjertat farnäp
Och när tiden synes lång, då jag
springer min läng, Jag är Konu-
gens barn o hvad fröjd.

3. Fastän är nu min lott, som af
fader jag fått, Och som fader jag
fått andan därpå, Fastän tron
är är trog, Himlens minsk
är min lag, Och jag barn till
luset andan jag är barn

4. Snart jag äfvet skall få, I
bestämning och då, nu min klä-
gan påbyttas i fröjd, När jag
tronen jag står, Och min krona
jag får, Skall jag springa af
hjertat på fröjd, jag är barn

5. Jag är konungs barn, jag är
konungens brud, jag är konung-
ens bruder och vän, Jag är hans
hän är min, Han mig lagit till
sin, Jag uppstannat med gublet
igen jag är barn

Fågelsång.

1. Sina fågel glad och nöjd.

Sjungen friskt i dal från löfsl.

Äldring tyus han följa så. Sängen
i ända Sängen, sängen, sängen i ända i
vi, Han sjunger så nöjd och glad.

2. Sina margonstundur nu.

Hoppas han från gem till gem
Här i dal han mat skall få
Kvitter glad ända, Kvitter,
kvitter kvitter glad ända-ä-ä

3. Tyssmen uppa skafens Gud
Blicka upp till Herrens Gud,

Säger komma, säger gå, Säg
du säng ända, Säg du, Säg
du, Säg du säng ända-ä-

Han sjunger så nöjd etc.

4. Tacka Herren hvarest dag.

Mildt och godt är hans behag
Skulle köttet illa må, Tacka Gud
ända, tacka, tacka tacka Gud ända

5. Om och dygnet är din steg
Herrens blickar följa dig
Du gång hemmet du skall nå
skutit spinga då skutit, skutit
skutit, spinga då-ä-ä-ä

Han sjunger så nöjd och
så glad från sin säng Kvi-vi
vi-vi så nöjdes, Han sjung

Thapa i mig Gud en söt fjästa, och
en öm viss anda, Fästas mig söt
från öst ansigt, och tag söt och
helige anda i sin säng

Såra Hem!

1. Mitt hem är jag från jorden
 Bland bager och besvär; Jag
 är som minna fäder, en gäst och
 främling här, Men i min faders
 rike, en baring väntas mig. Den
 aldrig tut från jorden sin like
 Klara hem, Sköna stad, Der
 änglaskaran springer så glad
 O hvad frid, O hvad fröjd
 Inom de färlöfartarne Klara
2. Som regnen öti stannar, med
 längtan ser mot land, Så längtan
 jag till hemmet, på Hindens gyttne
 strand. Dit Hommars bres jag
 hem, och bageris skall jag min
 Der intet fjertor lika och skua

3. En binnig stön det blyger, att
 denna jordens mull, Och med de
 främla sandra, På gatorna af gull
 Och i den nya sägen, med jubel
 Håmma in, Och höra hvar
 toner så klara Kän Lur stina
 stad. Der änglaskaran springer
 så glad, O hvad frid, O hvad
 fröjd, Inom de färlöfartarne
 Klara,

C Tytt var stue!

1. Mästare, här levad det sommar
 Och böjarna skyhögt gå. På skindur
 Må sommskyar tända, Ej länd vi
 med ljuset vä, Fräls oss, ännu
 gå under! Huru, kan du kopra så?
 Hvar minnt vi nu bågande vänta
 Anhöfän oss stika vä. Hvi
 skindur och vägen han nästa vä
 Tytt var stue, tytt var stue!

Ej redgack böja i supprindt haf
 Ej satan, ej verlden, må bringa
 i kvaf, den fästest der Jesus
 är med omberd, Han beskar
 i himmel för haf och jord, ja
 vindur och vägen han nästa vä
 vä, tytt var stue, tytt var

stue! Ja vindur och vägen han tytt
 vä, tytt, tytt var stue.

2. Herre med bågande vänta
 I höfhet jag böja mig, jag ropen
 i ängst och svärta Herren, miss
 kunda dig! Sommar af tvifvel och
 oro, Skaka minn arma själ, Och
 jag bärvar, jag bärvar o Herre,
 Hjelp mig ännu att bli väl,
 skindur och vägen

3. Mästare stommor beslarrat, nu
 tyttvad är böjans röst, Och solen pränt
 fästet framskridtar, Och pyllur med
 pröjel minn bröst, Led mig o Herre
 häfpter, lat mig i vrasen gå, stue
 stue, stue jag må andra duktunda
 Och siglena berge för skindur och vägen

1. Blott en kort tiden tid och jag
 ilar. Liksom dufrån till väntat till
 kätt. Blott en kort tiden tid och jag
 äger. Den krona, mig Guld har beskärt
 Minn själ den väntar efter Herran
 Liksom väntarna förbiolalar morgonen
 Tidens tröskan bida snart att gissas
 kommar. Liksom östrans purpur bida
 dar morgonen ;:

2. Blott en kort tiden tid varar till
 du, Enig hvila mig väntar hos Guld
 Blott en kort tiden tid och så kommer
 En angel från Himmelens inel bud

3. Blott en kort tiden tid varar grötten
 Smart skall Guld tärka tärarna bort
 Blott en kort tiden tid står mig
 åter. Och jag går genom Himmelens
 port

4. Blott en kort tiden tid vi här
 skijas. Här säg jag mig vänta dig
 där. Blott en kort tiden tid och vi
 äro för evigt deos frälsarne kär

1. Ack hör min värd du som vander
 där fjärran. Du har ett hem uti Him-
 meln. Där derfar upp nu och kom till
 Herran. Du finner aldrig en bättre
 vän. Han dig skall bida till fridens
 talar. Ingenom verblom till fridens
 land. Och uti nöden han dig lugn-
 lar. Och hälsar skändligt uti död-
 dar.

2. Han skall dig sedan så ömt
 bevaka. Sin dess han tager dig hem
 till sig. Då du för evigt är utom
 fara. Och lofar Herran evigverdig

Då skau jagat sin amsa säras
 Ty inga bager skau vara der, Och
 intet hjerta skau mura säras. Då du
 i ewighet herenna är -

3. O tänk hvad särligt det då skau
 blifva, att vara med uti Himlens
 gröjel, Ej någon muniska kan be-
 skrifa, Hvad det skau blifva i
 Himlens höjel, Då hayan spela
 och kroma bän, Och vara kladda
 i brölops kudd, Och sjunga sånger
 till Lammets ära, Samt ewigt
 vara hos Herren Gud,

Nu vi vandra till Jerusalem till
 vänt hem der Herren bor, Der vi
 skola återke vår vän, Skola möta
 ståtten stor, Skau och jag en gång
 Sjunga Lammets nya sång? Skau
 och jag en gång, Sjunga Lammets
 nya sång.

2. Tänk när oss barnen komma
 hem, Som här trykts af tidens träng
 Af oss trötta utaf vandringen, Höra
 frågat många gång.

3. Thi en liten skara följas åt
 till den gälfra Himlens ro, Och vi
 sjunga på vår hemlands strät
 Inatt vi få i Himlen bo.

4. O vi fruktar du dig lika hjert
 När du badest vilja är, Och du

älska skan den nya jorden. O så njuna
ditt hemåt här

3. Särst så skan du lifvets krona gå
O så skynda fram och mör. Och
din sol, skan aldrig nedgå, för
en evigt ljus der finns. Både när
jag en gång, Sjunga Lammets nykting,
Det Saliga Hemmet.

O jag vet om en frid som jag förgä
Att en evig hvila mig återstår. Det
hållet från jordelivets skammar när
Lär Himlakenhet afvånar där.

Saliga hem, Saliga hem, Der frid
evig är Halleluja, Saliga hem, Saliga
hem. I sabbatsvilan afvånar där,

2. Kom lilla jag hört om det sköna
land, Där helgonen vandrar på

solbelyst strand, Och kärleksfullt
räcka de mig sin hand, I Himla
hemmet afvånar där

3. Jag hört om en stad der jag misken
är, Gud hjälpe den upplysning med
att sin här, Och ofta jag suckar o
vare jag der, i Himlakenhet afvånar där

4. Jag har hört om det landet, där
är ifrån är Lammaren i en frid
kande jagaring står, Och aldrig
der gubbes en sorgens här, I
Himlakenhet afvånar där,

Saliga hem, :: Der frid
evig är, Saliga hem :: I
Sabbatsvilan afvånar där

Nåd och Fri!

1. O hur saligt är på äga, Guds
nåd och fri, Tringe tringe kan
det säga här i denna tid.
2. Nåd kan vårt hjerta rädd
Då det kändes känd, nåden ger
oss kraft att göra oss Guds befall.
3. Här synas helt försämrade
nådens Guds. Aldrig vi den åter
finna I den djupa grofs.
4. Nu var väl för Guds försämrade
Att på fri igen. Kanske vi är hela
aga. Det är nåd iden.
5. Guds hjerta för oss ömmer, nåden
brunn är fri. Fri kan ges i rika
Himmel. Deras djunga vi
6. Guds de sina aldrig glömmas

- ly kan trofast är. I sin hjerta kan
oss gömmer. Tringe bo vi der.
7. Huru är världens domar gälla. Här vi
fri ändå. Nåd kan borta den alla
De vi gilla på.
 8. Guds fri kan oss bevara, Allden
ljusets strål. Att af nåd vi sitt
på Guds Huru Lur Guds fri
 9. Så i tron vi djunga melan. Här på
barnas. Bättre på vi djunga melan
Amne lof och fri.

3
Baldrægten: X

1. Ej gærdisk glans kan, stilla byttes
skid, Ock mælfylldt själ kan guld
ej gifva friid, Så bristat dömda med
stocknad rost, En kvinna ung
som ~~hvar~~ Gissa tröst.

2. Att ängrens koral hon engång
bittert led, Ock länkta an vid
koret fanns med, Men hennes
far ock mor det icke vil, Att
hennes barn skan höra Gissa tie

3. En fest de ständt tie med
prakt ock glans, För deras själ
ej störe glädje fanns, Ock far
an, Stilla andens milde rost
Att flickan gafs en baldrægt
stilla tie tröst.

64
4. Idansens luvad glans bekym
mer bort, Men på sin dödsbädd
ligger innan kort, Den unga
flickan tård af jehus gläd
Men intet nu kan hindra själens
roel: Maria Isberg

5. Hon ligger der på tård af litta
koral, Ock säger mamma minns de
än när bal, Min baldrægt tag
nu fram jag becker dig, Ock jag vill
saga hvad du kostat mig

6. Med farsens blick hon ser på
klädningur, ock säger mamma mamma
se på den, hvad jag nu säga vill
ditt minns vill, Den klädningur har kostat mig min själ

7. Färdslas här som lyssna tie min räng
Säg hafne: mot himlen staut er gång, att
ni också nu visa må tie allt som
ant er alskan Jesus prälsam

Jag står på jordans mörka strand
Och ser med längtaus blick

Mot Kanaans evigt grön land
Dit visus för mig gick

Hi ja mötas i Himlens land en
gång. På dess sköna och härliga strand
Gunga Moses och Lammets äga sång
Svithen grönt, Och bo i Kanaans
Sköna land.

2. O hvithen syn mitt äga ser, På
Thronens Klara Vis, Hvar Himlens
glada änglahär, Högt sjunger till
Guds pris Hi ja mötas.

3. Der paradiset fruktar gro
Med gammal fruktbarkhet. Der ja
Guds vännar evigt bo, I Himlens
härlighet. Hi ja mötas.

Storfaunnen frisl! x

1. Och huru glädligt mitt hjerta slog
I barnomnens lyckliga dar! När sis-
haus ton uti stjernning dog. Min egen
i skogen blif kvar. Om ingen annan
förstod min sång, den dock upp till Himlen
sig någ. Ty barnomnens frisl af änglar
mång, blif skyddad så ren och så hög

2. Men mellan doften af barnomnens
luft smekte min lyckliga själ. Att frisl
halkade tytt sin ros, och hvar ärofän
jag den väl? Oroligt irrade hjerta kring
Stu höka sin lycka omme svar? Samvete
hätte med bättre stäng, Ej rosor blott
haggen blif kvar.

3. Jag på min ierbäg fann lycka snart
Men själens af lyckan blif torn

Lyckan var felakt, det var appurbar
 ty hastigt kom gick som hon kom
 Och utan färd var själen än försämd
 Lade nästan till blöd, ty iske oss
 Hjertat bärte vän, fick taggen oss
 Hjertant ut

4. Andligt mig mädde en, så
 Samt fört, Med kängkan jag Ånandaktig
 Jag blodsbarnet, brack gäflig tröst
 Jag apprest i röl psykoning, Baran
 Barnet der stod en annan, Havas öga
 Så milt och arst mig dog, Och Jesus frie
 Baran till han, han gäflig röl
 handen mig dog

5. Genast han barm i hjertat göt
 Förlätnelse säcket och ro, och brast
 Som sedan en hjertat fört, bar.

loppet och kärlek och tro, och
 Barandomstideln kom åter in, I brygga
 Hjertat som fört. Och Jesus kärlek
 har vänt minn, Men fängem
 är lycklig och los.

1. Jag är en Kristin,
 Jag är en Kristin jag vill det vara
 Till det och minne i skiftas om
 Jag är en Kristin du hör mig vara
 om hela världen mig och leda
 Jag är en Kristin i hjertats vägar
 Jag älskar Kristus och der minn skal
 Min första kärlek jag som en gudar
 Han är det röl ty han frälsat
 minn gån

2. Jag är en Kristin och kärlek minn

Att dyndas slapen blif gränt af
 siel, Jag är en kristen trots min
 skofunder, Trots lärostuier och
 anslag såd Jag är en kristen
 som gav att skilda, I Herrens
 namn emot synd och död,
 Om ringa skildsman såd Jim
 siela, Som vinner seger med
 Kristus bräval.

3. Jag är en kristen i främ
 ling Gårdar, Bländ kiedars hyskade
 i Herrens land, stut är så idskigt
 så hant på Gårdar, För intet der
 står min hjär i brand, Jag är en
 kristen mitt kumlant ligger
 långt bortom gränser för
 synd och död, Der man i

mera om smulor ligger, ty
 alla äta af samma bröd
 4. Jag är en kristen det ardet
 kringar, I sorgens timmar som
 skön musik, Det lyfter andan
 på de prövningar, Tve brida af an
 aut Gårdar skrik, Jag är en krist
 ten, och klappar döden på stugo
 därnär med tunga slag jag
 skynar gnest präst sorgur
 döden, Tve faders hummet a säna
 dag

Hi sådde vårt säd i trofä Gud
 Hi sådde ossel heligt mod, vårt gyllene
 säd i morgonväkt, i kärlek och tåla
 mod vi sålt under dagens kamp och
 strid, i aftonens himma sen, då solen
 rusarad i rosensky, har sånt sina
 strålar run, Men sköndeslag här
 lig randas, Runt är vår sanningstid
 himlen vunnit, hvilat fannit
 hemma hos Gud i frid, där de
 saligas boing väntas en ~~lång~~ ~~för~~
 Den blomstragna skaran, som utsatt
 sitt säd, i kärlek i troi bon.

Tro y vårt lif varit soltken blott
 i kampen för andras väl, viist har
 vi kämpat i kulstid, och såddat
 mång frilös själ, De andra Men

sat i vänlig tro och lömde om garst
 litet gult, Viel gästlagans skund
 sådo ren, om tingift för andras väl
 Solstkenet.

1. Dig som lifa vinn för Gud i himlen
 vi gä givra denna kära hetsningen
 två de dunkla fönstren, öppna
 viist din dörr, Och släpp litet solstken
 in Släpp in stråle solstken in
 Släpp in stråle solstken in, två de
 dunkla fönstren Öppna viist din dörr
 Och släpp litet solstken in

2. Hvil du icke vara ossel din lott i
 förnågel, Kan du icke tacka Gud för
 att med fröjel, två de dunkla etc
 3 Ligger frustane ut för dig sin
 onads gam, vi kan uttra tvistdräkt
 bland Guds kära barn, två de
 dunkla

4. Hvi þú ert hinnu stíftast
 að stríði, þú þú ert stíftast
 þessa og Guðs frið, þú ert etc

5. Lægger þú þú ert stíftast
 andas höf. Friðast þú ert stíftast
 þú ert andas höf, þú ert etc

6. Hvi þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

7. Nær þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

8. Hvi þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

1. O þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

2. Framt framt þú ert stíftast
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

3. Hvi þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

4. O þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

5. Þú ert stíftast þú ert
 þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu

veti den lundt i vederbara. Vi stann
 ma uppe en fröjelseång, jag tror ej
 tiden den blir lång

6. Minn segra vinn dig me besinna
 Skall avtalen skall begynda kringa
 Och domar givda skall på här jag
 bart jag känner aldrig er

7. Kom om i dag om söder Herren
 På det hant väl den är ej fjerran
 Ty fadersfamnens öppen är, Händ dig
 i vita skudlar klär

8. Hvald gav det hur om avslutad
 Kom skall en gång på gjorda tärn
 Bafum höras skall till stut
 - Skä mättnad löl har tagit stut.

9. På är det gott att ha en fader
 Jag springer om af hjerta gläder

Hemlångtan

1. Skina skall till dig jag längtan
 Hinder är mitt rätta land, Der de helga
 änglar spela. Rikt bekymrad af din hand
 Skall jag gåder der väl glöda. Skina liat
 man den ser stå. Bone här frukt förbrag
 minnad. Ja till folkens sakenom.

2. Ensam här jag med minn lita
 Till offsjöja Herrens namn, Skall
 alla känna svika, En mig stuter
 i sin famn. Tingen der beköper kungen
 Tingen tärstar mera der. Björning
 den guder komma Lijvets vattne
 Herren ger

3. Skol du trötta sära fröjning
 Här ej vilda fids för dig,
 om ej någon här förtör sig
 pruzta & jag går med solig

Herrans ord de vissa samma
 Lieder äro till Hvarnig Thrand
 De äro kommit derant folk för sig
 Hem till hvilans Skinnaland

4. Så af Hjertats djup jag sjunger
 Längtanse ån jara fjä, Nagon vilt
 Kommen pågrip, Som än kan ha
 näd förmä, Tills det säta faders
 huset, Der y mät skan vara
 mer, Der viel sängerna och huset
 ska helgon falla ner.

5. Tills den staden kom jag längtan
 Derför att försaka jag, Tills min
 Jesus Hjertat längtar Tills det
 Hatt till hista slag, Hem till Jesus
 hem till Jesus. Vare det min
 ensia sång, Tills jag bland stier
 frälsta tharan, För uppstämmande
Lammets sång

1. En sång jag me min sjungen
 Som handlar om en vän, Som jag höper
 fast om i själva lidet, Och nämen
 den är Jesus, Hvar stant till talas om
 Huru han till bruden i höga visan kom
 O sjung det om igen, O sjung det om
 igen, På Jesus ifrån Nazaret min
 frälst älskling, ::

2. Någ är det Hatt att komma
 Till björkingen går ut, Tills Lammets brud
 väntat, min snart den stager Hatt
 Han kunde Hatt de sina, Så han
 i ordet sagt, Så han en gång Hatt
 Komma med sin Hatt älskling

3. Här är så mycket märken
 på denna arme jarel, Och så som
 migla vandra, efter Herrans eget ord

Men oppå munkofunder, vett är
 så lätt att tro, by helre tillstånd
 till Herrns stränga dom.

4. Men Guds till ofärsanhet
 i ardet Laxat har, jag nägot har
 emot dig, din kärlek kändes af
 Kom du ihåg och bättra dig, och
 var oppå din vakt, så skall jag
 dig bevaka, så Herren själv har sagt.

5. Men du som öfvervinnet, kom
 koma skall en gång, då bruden
 skall hemfärdas vid härlig jubel
 sång, då är det gott att vara
 bland dem som fröjta Gud, och
 lifva i hans kärlek, och troget
 följa hans bud. *Var*

6. Men har jag hjungit sängen

Mari ~~borst~~ Bergg

fast mången i min tro. Att
 Herren farar trohet och hos sin
 folk min bo. Ransaka uti bible

hur och hända skall sefrin
 Du mågat i för lagna till i lagna
 derifrån. O hjung du omigen.

O hjung du omigen, Men Guds
 ifrån Karant min frälsa
 syndarnas, O hjung du omigen
 O hjung du om igen, Men Guds
 ifrån Karant min frälsa syndarnas

Jag, jag, min hörd vad Gud Herren
 talar, Han talar frid, till sitt folk, och
 till sina frömmen.

Då mig såsom en siggel på din
 hjerta, och såsom en siggel på din arm
 by kärlek är stark som diot

J

Ljuf i stina afbortstundum
 Hvissar dagens flygt om friel
 Om pilgrim sorgebundum.

Ne är börens lid. Kär

trötta pilgrim klaga icke
 Ro du får i Himmelen

trötta pilgrim klaga icke
 Ro du får i Himmelen.

2. Perledagg, som tärar kvara
 Glänsen på svarte blad och knopp
 Och Guds smilade Hjertethara
 tarar Guds om lopp, Trötta.

3. Aftonhimmen skona lummig
 Vårskens stelfa friel
 Månar ljuf i helig stämning
 Pilgrim tro och lust Trötta.

4. Om än stormen kring dig flager
 Jesus är dock alltid när.

Och den suck som fram dig brygger
 Kan för fasten bär, Trötta
 pilgrim klaga icke, Ro du
 får i Himmelen ;:

De som vänta efter Herren
 Skola få en ny kraft o. s. v.

Toliga Mari

1) Ej långt ifrån kyrkogårdsmuren
 stod ständigt den bleka Mari där,
 gatan sig kröker från torget och
 "utsigtst, utsigten viggas på sig."
 hon stod där, hon stod där från
 morgon till kvällen.

2) Med blicken alltför utåt hellen
 hon stod där från morgon till kvällen
 och först i den mörknade natten
 "försvann" hon försvann hon ifattigmans.^{fjär}

3) Gang efter annan hon kyssde det barn
 som hon soft på sin arm och dolde
 mot ugnet och kylan sitt hufvud sitt
 hufvud vid moderlig barm.

4) Och äfven i brännande solbad
 ändå för all kyla förskräckt.
 Hon ämt om den lille sags svepa

"sin snygga, sin snygga" men
 tarfliga dräkt! Helt stilla
 åt vansinnet träffad föblef
 hon ännu på sitt sitt rum
 och hots alla stormande fågn
 "Hon ständigt, hon ständigt"
 var sluten och stum.

5) Så hände en midsommaraftan
 då just där en brudfärd gick
 am, till bruden som syntes
 så väntig. "Hon tarögd, hon
 tarögd och bedjande kom."

6) Och, du kan förstå hvad jag
 lider men lyst hvad jag
 spöjer dig nu hvad "ingen"
 i världen fått veta att jag
 har, att jag har "en brudgum
 som den."

8) Han drog härfian genom kriget en sådan en ståtlig officer att bota möta mig här om ett halfår "det svar han; det svar" han jag mins icke mer? Och sen skulle prästen oss viga men ack, huru långsam det går hur länge tror du jag får vänta "i hundra i hundra och nittio år.

9) Men nu sen jag väntat så länge då måste han snart vara här då bjuder jag dig på mitt bröllop "jag säger jag säger nog till när det blir." Och tilligt till vanliga platsen den arma Mari

vände om. Ännu någon tid hon där syntes "men aldrig men aldrig" den Trösta kom.

10) Att strax bli i egenhänd af honom som hela sitt hjärta hon gett bar ständigt hon på sig den kläddning "hon haft då hon haft då" han först henne sett.

Handwritten signature/initials

Skrifvet af Lisea Gardelin

O äh jag kunde! Som liden
 spinga, Om var och gläns
 i stormens gry. O äh jag kunde
 Den sorgsne locka, ~~den~~ lyft
 bländan mot bländad sky,
 2. O äh jag kunde, Med minna,
 Loris Ge slagarkanten den glada
 mod, Som vildgas bröstet, och
 stärker armen, Och ger åt hui
 den dess purpurflock.

3. O äh jag kunde, Som thogens
 källa, I stann stanna den molle
 dyck, I den som digna, Af
 lagens källa, Men tygla våra
 på sin betryck

4. O äh jag kunde, Som Hjerman
 källa, De vilan hela, I sin

Lie Guld, De djupa sårer hos
 dessa låta, Helt sängens fird
 5. O äh jag kunde, Som liden
 Liden i spinga gläns, I
 världens in, Och sin förpinnas
 i polareldgängen, Och somna
 Berre, I samman liden

Roine Strand.

1 Gården betar och klackar
klingar klackar klingor på
Roine strand. Svansen flyger
med hvita vingar, flyger
ursam vid andret rand.
Varens vindor i lofven gå
roten skinnar och sjön är
blå. Men jag sjunger min
länga längtan sjunger ursam
på Roine strand.

2 Fäcker min är en björk i
skogen snader min är en
rommarshy. Bröder min är
ett ax på lagan rycker min
är ett vindkrug. Ursam är

jag som hedens tjung blomma
ursam och visnar mig men
jag sjunger min länga längtan
sjunger ursam på Roine strand.

3 Om den strålade solen
viske om han viske mitt
hjärter hug allt rikt roende
sken han viske skulle sjunka
i kvällen våg sjunka sjunka
i nattens fann men jag
kvistar min elsktings namn
sjunger sjunger min länga
längtan sjunker ursam på
Roine Strand.

Maria Gberg Theng 1799

Barndomsminnen.

1) O minnes de barndomens lyckliga dagar, Ditt hem och din mor, som du älskade ömt? O, mins du hur ofta hon talte om Jesus? Säg har hennes ord i ditt hjärta du gömt.

Hör Hon skall återse dig på uppståndelsens morgon, Då släktarna alla dom skola få. Her förskräckligt, min vän, om fördomd du skall blifva Och bort stött från Herren, mörkret bortgå.

2. Om annat du glömt, minne icke du minnes, Din älskade moder vid dödsflodens rand? O, mins du, när handen till afsked hon räckte Och hoiskade: Möt mig i Himmels land?

3. O. mins du den hyss, som till afsked hon gaf dig, Her innerligt ömt hon då tryckte din hand. Her du under tårar vid skilmässan läfoat Att sist känne möta i himmels lane

4. Min vän, i din ungdom dig lämna åt Jesus! Ditt lif, som du lever, i hast flyktar bort, O, tänk på, att räkningsdagen snart stundar, och döden kan homma till dig inom kort.

Hemlandsång

5. Phant skall han anklunga
Ljufva tonen bringa. Sögen
han jag inga. hos min Jesus kan
han den stannas af Englen
sitt

Din gäspisner, de gatars gurel,
 Din gurelport, o din huld, Din eng-
 larny, mit flodens strand, tve Engas
 mig tve fridens land. O gyllne
 stad, så har jag mig, O min längtan
 står dit upp till dig, Långt långt
 bortom aut hafvets rän, Du står
 beordad af mig, Guds kärle bon,
 2. Uppå Låne haf, af klar kristne
 jag fruktar i jag väjars tross
 Der ugla lög, halvets rän, Der
 jag jag, så trygg, så gläd.
 3. Ej luck minn här, i vil man ser
 i majon gröt, tve vara min
 i majon minn vil, apots off, tve
 stadens gies i Jesus gief,
 4. De helgons här i kristen tross

Kring thronen står, och tve Gud
 De sandrat här, på Karsten, tve
 Nu står de och aut vänta sig
 O Gyllne stad, tve
 5. Min samma stad, så hög och
 min, Af gäspis gurel, och ädelthne
 Dack för minn hjär, medt sybar
 ar, tve och o gies finnet der
 O gyllne stad, så har jag mig
 Min längtan står dit upp, till
 dig, Långt långt bortom aut
 hafvets rän, Du står beordad
 af mig, Guds kärle bon,

Nu minnet glädes och alla
 röster, i hjertats loftning förnars
 så långt som örtan är fri
 örtan så långt är fjärrerna från
 mig Ty jag som varit den allra
 sänke, är nu upptagen i Kungens
 hof Och lycklig är jag, fast ej den
 främste, Gud vare äro jag tack
 och lof.

2. Nu jag får vandra, i sanningens
 och ega rening, i Lammets blod,
 Min ande lyft öfver jordegruset
 Berömmar Herren än han är god,
 Fast jag i världen så liten väger,
 Ja minslarvunge, vi ända,
 Ett oförklarligt arf jag äger,
 Om jordens röd jag ej kanner prä.

3. Den föga jag har den kan ingen
 säga Om blott jag akter på Herrens
 bud. Det går så lät om än allt
 fördraga När hjärtat glädes sig att Gud
 Jag har en vän under pilgrims
 färd. Som hjälper mig i båd'
 smått och stort Och vid hans hjärta
 jag glömmar världen Och tiden
 när så fort så fort.

4. Smart är jag hemmas vid stäns för
 stolen Gud vare äro jag tack och lof
 Der skall jag skina som middagssolen
 Ut i palatsen i Kungens hof eller
 hvalden är här jag vid så varit
 Och hvad jag är kan jag ^{du} öfver bli
 Ty sanna näd som jag ej älskar
 Den är för dig och all världen fri.

Min Babel är det som
 gör och jag i tyg
 och jag i tyg
 och jag i tyg
 och jag i tyg

Min Babel är det som

Min Babel är det som
 och jag i tyg
 och jag i tyg
 och jag i tyg
 och jag i tyg

En vänlig blick, du dotter
 så fäga, och dock dess verk
 avskriflig är, En vänlig blick
 ifrån de soligst äga, Bäst bifall
 mig och guds gestalt beskär

2. En vänlig blick kan färd
 barnet åter, från vicens stig, till
 Jesus frälsare, En vänlig blick
 och se hur Petrus gråter, Ett barn
 har bystade mot en sådane vän

3. En vänlig blick så barnen
 böja hufdas, Och andskan flyr
 och allt är godt igen, En vänlig
 blick, och se hur hjertane lifvas
 the kärlek ge, och kärlek få igen

4. En vänlig blick, och åter bliv
 gar sången, En vänlig blick, och
 allt är godt och glatt

En vändig blick, den blifvit
har för mig, En morgonskym
i färligens natt

En vändig blick, o hvad den
tog min hjerta och ingaf mig,
och tillfästigt och hopp, En
vändig blick följande en smär-
ta, som ej hade minnelse sig
och troff.

6. En vändig blick för mig
storm, som kvinner, En vändig
blick, för hvare ögonblick
En vändig blick för alla sam-
miner, En vändig blick
min värd och allt är vänd

När min lifsvärk är ändat
och jag öfver flocken går, Och den
gilla stona morgon höjer sig
jag skan skäla min Jesus, när
för Himlens strålar jag står
och hans ande skade först
välkomma mig, jag skan igen
känna honom, och förtossad
brestvid honom stå, jag skan
igenkänna honom, och en
sargad händelse stå,
2. O hvad gubblande stillet
står hans ande jag ser, och
den glans som ur hans helga
ögon går, Hur min hjerta skan
gubbla för den kärlek han mig
ger, och för hemmet som jag
uti Himlen får

3. O du kära derhemma, hur
du vinka mig till dig, vart
farväl vid blodets flod jag
tänker på. Tine Guds kärliga
skänker de mig lång välsignelse
mig. Han jag bär på de min
Jesus först älska

4. Guds fristående part
här i ditt mig Jesus för
ditt du mig här från jag
mer skänker. Guds skänker
enig skänker. Guds skänker
i angeln här. Han jag bär
tänker. Han Jesus först älska
jag. Han älskar mig honom
Guds farlösast. Guds skänker
mig. Han jag skänker älskar
honom. På de farväl hälsar
na de

D. dur

Präls jag är mig dig
Skänker Guds, Lika mig skänker
skänker. Guds far mig för. Guds
miskunnighet, skänker till mig
jag är älskad mig dig, och älskar
de mig skänker. Han skänker
jag mig är. Han älskar jag
mig är. Han har lovat skänker
bära mig, och älskar mig

2. Blomster (mig mig
skänker mig skänker
de de. Guds skänker far mig
skänker far mig är. Jesus, sa-
rons blomster, Blomster far
mig här, Jesus. Skänker
skänker. Skänker mig mig
mig mig. Han

3. Väg skänd framför mig
 Solen farar när, Stämman
 min Jesus, lovistkar jag är här
 Trösta mig i denna stund, häres
 för mig här, Guds nåde på
 härigt är allri, jag usen
 är. Med mig jag usen är.

St. Solen

Här du mod!

1/ Här du mod är lif, Lof
 helt för Gud? Här du mod är
 kläde, Dig i Guds skrud. Här
 du mod är lönn, Söner
 maten gart, Se din kärlek
 och flod, Der blott har du spott

2/ Här du mod är usen
 Söner, närm jag, Mod är att

Striden, Blott med Herren stå
 Här du mod är hela; Tyg och
 sken kurt, Här dig bräder
 sära, I din hjertat

3/ Här du mod är lyta, I din
 här var, Arbet af de stora
 Guds nåde de små. Här du mod
 är litta, Här du mod är
 Det som du har skapat, och
 här kämpat för

4/ Här du mod är frisa
 och heranna Gud, en han är
 Guds glömma dig hite kärlek
 bud, Här du mod är brega
 Då som svar på din, Guds
 nåd och mörker, Blifver
 kämpas för

5/ Har du moel att ripa
 Ur ditt knässa bröst, Beträda
 af ditt kärlek, dina ägnesträ.
 Har du moel att offra, Ditt
 för Herrens skrud, och som älsk
 begrofa, Du i svartan smula,
 6/ Har du moel att häva
 Så i striden ut, Så skau se
 gerpalmen, Pfifocajit! Du skit
 Så skau du ut ringa, Herrens
 kärleksbeul, skul ut moel
 prisa, och heromma Gud.

C. Lång Döden

1) Och när sköndisavslut, sommarfj
 har flytt, förstummats habarnas
 Gud, solen skiner ej mer, fridens
 monjar har geytt, och tjänat har
 frälsningen bud.

Kör Och när sommaren flytt ut
 och när berzad är skörd, när
 till doms du skall gå, hur
 skall du bestå, säg är de bland
 agnarna då.

2) Och när sängen om mäd, han
 förklungat på jord, och sängen
 om himmelens skatt skall. O,
 syndare du, som förkastat
 hans ord följäs i den sviga natt.

3) Då de heliga gått, från det
 jändiska fri, att shelas i
 korungens haf, och klingan
 ej då uti hjert harmoni en
 Säng till vår frälsares läp

4) Säg o syndare säg, du som
 lifven så lagn, och fruktar

g. kommandet till, han sin
ande väl då bära bördan
så tung, att dö utan hopp
utan frid. Här.

D den

1. Jag har nu varit på trogen
och varit på beslut och till
sine älskat mig på trogen
spet från min barnstämning
och kan jag utan honom, i
båda här nu idag. Vi både be-
tänksammans, minn prälsare och jag
2. Han uti att jag är minja
ja uti att höft jag är, Iung
kan biter vägen och kan i
spett mig här. Han skiljer
ger mig kausen, då jag är ann
Här

ack svag. På vandra vi tillsam-
mans min prälsare och jag
3. En majors prälsare kommer
om till en stor stas. Jag har
brist mig biter, och honom uti
jirtror. När fincker mig biter
med med af alla stas, be mola
den gemensamt, min prälsare och jag
4. Han har den med jag kanner
jag biter den arna biter, och uti
att jag biter minna, för honom
majors biter. Han biter mig uti
vita för den hans med hans biter
På biter vi gemensamt, min
prälsare och jag
5. När biter den biter i
majors biter jag, På prälsare

vi med bapten. At denna mist
 så står. Men ännu mer vi
 pröjdas, vid tanken på den
 dag. Då vi på barga skuden
 min prästare och jag

6. En lättsam han mig bliska
 Att sitta hjerta in. Och visar
 mig den kärlek, han bear till
 bruden sin. Och fadren hjälper
 och andan, de pröjdas at den dag
 Då hem vi skola komma
 Min prästare och jag

7. En tidan till med Jesus, i den
 nya år. Det önskar jag er att
 som vandra i hans spår. Om
 det på på beba från ert första
 till det min afson. Skynner, min
 prästare och jag

Jag vill skinga min hand i
 din sida, Likhom Thomas som
 twiflande var. Att sams min
 finger medtänka, och min öra
 hos dig kunna kvar. Här

Jag vill säga mig vil din färd
 Likhom farlone den älskliga Ratts
 Brud ut öfver mig dina bingar
 och på twiflet och bager för stut.

2. Och min kufomel som farlone
 Johannes. Jag vill beba mot prästa
 runt bröst. At honom farlone
 min bager, off honom på guld
 och tröst. Här

3. På ditt altare jag vill säga
 stut den Himniska elden som min
 som farlone i templet medfaren
 och upprämma till, till, och till

9. Låt edlen der besläne få bliwa
 för beständigt för alltids hänt
 Och här du mig attiel an häne
 mig kraftfäst för tynd och förvand
 5. Likom Ester gäz kommit
 Thronen. Thräsk ut och den thron
 mot mig. Jag om hela riket
 besija ja besija mine kross
 om dig. Här

2. Gårdanfloclen.

Framåt mot Heindlen glad
 gäz gäz. Sinne en flocl ätten
 minne hene gäz säkert en gäz min
 Sinne en flocl är kvar

Här. En flocl, Sinne, sin
 återstår floclen jordan
 En flocl, Sinne. Du måste
 vi följnaga.

2. Jag lygg frätterat, många
 flocl. Sinne

Skau viol du sitta och få med
 4vers Sinne en. Här

3. Och syndare betänkt sig en
 Sinne en flocl är kvar.

Wid jordan hjälplös snart står du
 Sinne en flocl är kvar

3vers 3. Vår gäz sinne floclen står
 Sinne en flocl är kvar

Skau Jesus säcka mig sin hand.
 Sinne en flocl är kvar

5. Minns mästare du är så härt
 Sinne en flocl är kvar. från
 Herren ja ig länge bort. Sinne
 en flocl är kvar. En flocl, Sinne
 sin återstår floclen jordan
 En flocl, Sinne. Du måste en
 öfverga

- Hvarfär drojar du broder?
 O hvarfär så tveckande stå
 En plats bland sin helgade skara
 Min Jesus dig gifra också
 Hic. Dröj g; Dröj g; Hvarfär
 g; komma just nu, Dröj g;
 Dröj g; Hvarfär g; komma just nu
 2. Hvad kan du hoppas, min
 broder, du vinna med dröjs-
 målet o säg, Dig Jesus allena
 kan frälsa, Tills Himlen färs
 blått denna väg,
 3. Känner du iske min broder
 Att också besöker din själ
 O hvarfär förkasta hans frälsning
 Tag mot den och att skall bli nåd
 4. Hvarfär drojar du broder

- Tvart öppnas en graf och får dig
 Du frälsarut med dig min gifra
 Du dröja har slödder med dig
 2. Klockringning
 1. Det ringar till bön, till sköna
 och skön, Hårs klangen kling
 nydelig sig sprida, Det ringar
 Guds frö Guds frö sänder sig med
 Till hjertan som sucka och låta
 Det ringar;; Det ringar;; Det
 ringar till bön;; Och säla vi
 honom förbida;;
 2. Det ringar till Gud, Hög bönen
 Guds. Färissa han vet hvad dig
 felar, Och äfransprå, de him-
 melns län, Att besjunga
 barnen han skalar. Hic.

3. Det ringes, I det frede,

fjerna dig med, Hvar om
 lovar jehanne like, Det ringes,
 o beed, välsignelse med, Vår
 gärlar från Himmlens rike

4. Det ringes för Gud, Ditt

~~Lofvande~~ Lofvande, Lofvande
 det med slaverande Lofvande

Ly du har sig godt, Lofvande
 du fäst, Ofvande från de
 Himmliska Lofvande.

5. Det ringes, om gärlar

Skall bekannas säng, Ledaga
 ditt sköft med i gärlar,

Med andan i frid, På löstas
 från skrid, Och skettas till
 eviga gärlar, här, Det ringes

O jag vet en härligt land, Det
 min längtan går ibland, Den
 har Gud beredt åt mig, Enligt
 hem af frid hos sig (Här)
 Huru, Huru, Huru, Lofvande mig
 mig för, Huru, Huru, Huru,
 Lofvandes röst jag hörd, Huru,
 huru, huru, Den på den lagna
 stranden hvitkiadla skam
 mig kända lura,

2. Ofta på min färd, missa mig
 frågar jag med blygsam mig
 Skall det jag få vara min
 Hvarst Gud själv solen är.

3. Ja if mitt så Herren sag
 Skall det jag få bo i frid
 och med änglars jubelsång
 Lifvets krona på en gång

4. Ingen undrar väl härför
 att jag gärna dit mig gå
 Och att här min längtaus
 brant. Skräcker sig dit upp
 ibland. Kär. Huru.

Jag vill börja med dig.

1) Jag vill börja med dig, O min Jesus
 Hvarje dag under vandringen lojor.
 Jag vill börja med bön och med
 lofsång. Hvarje morgon du väskan
 mig upp. Jag vill börja med dig
 O min Jesus. Allt med ord eller
 gärning jag gör. Och när stund
 i din kärlek förblifva. Därför
 något min salighet står.

2) Jag vill börja med dig O min
 Jesus. Ren i Ungdomens saliga vän

Och skulle jag vänta dig följa
 tills mot grafven jag lutan lägga
 3) Jag vill börja med dig O min Jesus
 Hvarje steg jag skall taga innan
 I din hand jag min hand innesluten
 Vår mig när och ledsaga mig du

maria Jesu

Maria Jesu

1. Låt mig få höra om Jesus
 Skrif på mitt hjerta svart ord,
 Gång för mig sången så tydlig
 Skönaste ljud på vår jord

Sången som angår i nattens
 Söng för herdar en gång
 När till Gud i det låga
 Frihet från böjans tvång

När Låt mig få höra om Jesus
 Skrif på mitt hjerta svart ord
 Gång för mig sången så tydlig
 Skönaste ljud på vår jord

2. Låg mig det åter och åter
 Hur på vår jord han gick kring
 Juskall förskedd och ringa
 Och ändå hjälpte ingenting

Synderna minna dem var han
 Smärtorna tog han på sig
 Redo att heja och hjälpa
 Redo att uppoffra sig.

3. Låt mig få höra om kärlet
 Kvalen och smärtan han led
 Veta mig graven i berget
 Där man hans kropp badade med
 Kärlek! & tvistade det åter
 Det var för mig som han dog
 Det var för mig som han uppstod
 Herre min Gud det är nog.

När

linne klar, Då vi få njuta den
gäfra sabbatsfriden, Åtti en
ändelöst jublar.

3. snart kommer Jesus med de
helga änglar till till vår jord
för andra gång, Då blir det
fröjd för den som honom
känner. Torque förbytt i jubling

Maria Isberg Hugo Isberg
Hugo Isberg Ronhamn.

1. Solig är jag än väntar, Mig
i denna ofru der, Huru och
där jag vill outala, Huru god
min Jesus är för

Jesus älskar mig, mig arme
älskar mig med kärlek Här
Här jag ser för älska honom
Som så trofast hos mig var.

2. Du se veta honom som fräkt
mig, hvad som gjort mig till
Guds barn, Huru Jesus älskar
kärlek, lyfte mig ur syndens gamm

3. När jag började en vandring
Fru of fröjd mot Rinnelsen,
Mången spårade på att hade
Att han fanns snart igen

Här! Men min Jesus mig besatt
Barit mig ut sin panna, Huru
Huru mig och framgent lyfta
Skall hem till Himmels hem

4. Komme står i Himmel skrifet
Ara, ara vare Gud! Ha är den
som vill försona oss, Den som
skrifte Jesu brud, Jesus.

5. Du som inte känner Herren,
Kom gå med till Himmelens
Låt sig verldens sig bedraga
kom i dag till frälsaren

Jesu älskar mig, mig
änne älskar mig ännu
kärlek står, Må jag därför
älska honom, som på korset
hos mig var.

Maria Isberg Ronneham
Maria Isberg Ronneham
Helmer Isberg Ronneham

Står i aftonstunden, jag af tårar
beundrar, Springer om min
Jesus, och om Himmelens fröjd
Har Hvarare den stämmer
af änglarnes här, Från lufas sängen
på klingande står, Låg öfver oss
vill du möta mig der, När jubelstämman
går i sin.

2. Må jag få se ditt för, minne, minne
Här är varelse, Tillsammans
Ditt förmyndigt är

3. Lijakt snart förminner, Lijakt
förminner, Men den Himmelens
Le har minnet att.

4. Men det står på vana Lijakt
Lijakt far, Tillsammans klara,
der Tillsammans har minnet

5. Tillsammans har minnet gått öfver, Tillsammans
minnet bekräftar, Tillsammans minnet

Jo han kom migss gick nästan
han frälste mig från döds-
skam. Han lossat var

6. Munde som lyser så af frid
där du y du som kom, så rädd du
honom naturligt, men vände lyckningen
Jo att var jag nu är jag fri.

7. Men skam jag minn ägare
är du y i paraden, som lifnades
ack jo, ack jo, men Jesus blif
min vän, han planat ut min frid
o skund, ack den far mig så godt
huldt, nu springer jag hans
lof ack frid, hos änglarn
i paradis

8. Ack ifrån jag kom migss var
död, I förträdelse han

Stanna Stanna

och om han nu var migss

System i Herren

Guds frid

Men ändå och när
understignan något stäve
an den så sand ned. d.v.s.
alla maktar, i annat fall
blir den som välförändra
när det blir annan skick
ning. Hållsångens hem
de ha varit något större.

Madrigal

L. W. Hultander

frälst är han ut synsloss
med stort fästmanade
ack därför springer jag så fri
Du Jesus gick här migss, för
han lossat har min bogs var

1. Säg mig du segertåna ståt
Hur kan du julla så?
Var du ej nyss en syndens tröst
Hur skan jag dit gå?
Jo, jag är frälsd och varum fri
Ty Jesus gick här nyss förbi
Han lofsat har min barmhertig
Och nu är han min sötta säng

2. Men var du inte en som var
En tam och fäddig man
Som nyss upprä in säng man bar
Och du en springa fram
Det farbror var du är jag fri
Ty Jesus gick här nyss förbi
Han lofsat har min barmhertig
Och nu är han min sötta säng

A slut

När mitt lifswerk är
ändat

När mitt lifswerk är ändat
Och jag öfver floden går,
Och den sköne jorden morgon höjer,
Jag skall skåda min gerings
När på himlens strand jag står,
Och hans anlete skall först ätkommaring
Här jag skall igen känna honom.
Och förlossad inför honom stå,
Jag skall igen känna honom, På de
Salgade händlanna stä.

2. O. hvad jublande sällhet,
Då hans anlete jag ser,
Och den glans som en fröjdsglädje igen går
Här mitt hjärta skall jubla,
För den sällhet han mig ger,
Och för hemmet, som jag uti
himlen får.

D 6.

1. Jag har hört om Herrens
Jesus, Hur han gick på Hermynt
haf. Hur som vänd och säger
Lydnad på hans bud. Han
gjort väl, och hjälpt alla trötta
dem på sorgens dag. Jag är
glad att jag får tjunga,
Han är likadann i dag
Kir: Han är likadann i dag
Söker de förlorade
Frälsar arme syndare
Ja han är likadann i dag.

2. När den blinda Barti-
meus, kunde han se väg
fram, ropet blef & Davids
som förbarma sig.
Jesus oga milst han

öppnar, och Tintis son blef
glad. Jag är glad att jag
får tjunga,
Han är likadann i dag.

3. Halka blinda tjunga trötta
Krympningar, förlorade
Bjussls och fram till Jesus
Måla bröst. Rör som
kvinnan vid hans klädnad
och hans helga kraft motlag
Ty han är ännu den samme
Han är likadann i dag
This

O de kära där hemma, Hur de
vinna mig till sig, Bäst farväl vid
dödens flod jag tänkar på.

Till Guds härliga Eden, De med
sång välkomna mig, Men jag
hänktan se min Jesus först ändå

4. Genom fridstadens portar,

Skädd i hvitt, mig Jesus för, Dit
där ingen tar från ögat men skall
gå, Skallt du eviga sängen
Sjunga jag i änglars kör, Men jag
tänkar se min Jesus först ändå

Han lever än, Doh

O, systrar, som här Jesus kär,
Som smakat, att han dyrbar är,
Och vandren vid hans hand, Skall
pröfningar oss Gud beskär,

Blott rikare oss göra där, I
härlighetens land
Kör Han lever än: jag vet att
Jesus lever än.

2 vers

Vi hämnar himlen bönar här,
Guds lam vår klara sol rönt är,
Hans kärlek är vår lag.

Och lifvets älf från tron går
Se, Jesu salighet än vår,
Vi dricka slag för slag.

3 vers

Och när hos Herren Gud
vi bo, Stå kring hans tron i
saliga, Vår törst först släkes
då. Se lammet sitta på sin föt
Till lifvets älf, dem salig gör, Se
honon skåda på.

4 vers

Vi skola stråla, julkärlä,
Med änglarna på himmelskä,
Och sjunga sjunga lammet
pris, O, dyra sysskon, ofvan där
vi skiljas icke mer, som här,
Ott Guds paradis

I Tusens vis

1 I tusentals gå själar in i him-
melens palats. Men än är
skeran tillöst stor för flera
dock fins plats.

Lär O kom min vän och gå med
mig. Hem till ditt Guds land
Din ämlar sjunga välkomst
sång. På paradiset strand

2 Den störste i bland syndarne,
Kan komma tryggt till Gud
Tänk, räddaren på korsets
stam, Blev frälsot på Guds
bed O kom O kom

3 För hvarje tryckt och sorgsen
själ, Fins plats hos Gud
beredd. Han önskar, att du
snart få se, i hvita silket
klädd. O kom O kom

4 O kom i dag just som
du är smil. Byrsta bärden
sär
Till Herren Jesus räddare
När
Han är din synd afträr

Närmre hem.

Bortom bergen solen svinner,
Afton drager när på nakt.
Sakta skymningen sig sänker,
Ty en dag har åter flytt.

flytt, aek ja, dess lopp är ändat.

Merka natten snart är här
Doch så juft det är att veta.
En dag närmre hem jag är.

3) En dag närmre sjunger seg-
larn, Så han i lar fram mid lart,
Medan huset sakta svinner.

Från hans hemlands fjärran kust,
Så den kristne på sin lifsfärd,
När hans lifsbåt böjan skär,
Glad om aftonen utbrister
En dag närmre hem jag är

3) Närmre hem jag är dag närmre.
Till min Faders hem i höjd,
Till de gröna fält och hållar,
I det land af salig fröjd.
Här är mörkt men himlen
ljummar, Tusen lampor lysa där,
Närmre hem mitt tält jag slagit,
En dag dag närmre hem jag är.

Bön och lof

Fader dig till oss vänd,
Din kärlek i oss ständ.

Din ande till oss sänd
Efter ditt ord. Svague i
blodets saft. Döj oss med
helig kraft. Som dina
helg on haft Här på vår jord
Hör Fader i Jesu namn
vi tråda fram.

Slut oss uti din famn.
Chör vår bön

2 yordlen är mörk och torn,
Men från din helgedom,
Sänd oss hjälpsalarn som
Isvär oss Guds Hanskall oss
leda så, Att vi ej vike gå,

Men att med fröjd vi stå
I fadrens hus!

3 Men under vandringen
Vär du vår bästa vän
Som känner oss i gån
Hvad hälet vi gå. Fräls oss
O Jesu Krist I från all satans
list Att vi om seger sist, Lunga äro
4 vers

Låt oss, som spejarna, Kalebar
gåsa Åta af drufvorna, Höflets
land. Jeriko du förstön
Skenslen nedengår, och
oss till seger för, Med välsign
hand, 5 vers

Ledare i lugn och ro,
Här vi i kanaan bo.

Wänsa i Kristi tro, Chwilken
lott. Lefva till Guds behag,
Gästbud ha hvardag,
Rätter af läkta slag, Tänk
huru godt. Even.

Seolan från kuggavis, Resa
vi Gud ske pris, Hem till
Guds paradis. I himlarna
Där skall vårt bröllop stå,
Där skall jag kronan få,
Tänk! - Jag är med och så
Halleluja.

J. Dur

1. O jag vet en dag på Skön
dä Herren Jesus komma skall
För att hämta sina trogna
Här sig, Har välkommen
var välkommen, jag dig väntar.
hvarje stund, Ty på jordens
jag blott en framling är.

Kör. O min Frälsare på
Kör. Du är avlidit hos mig när
Storlig andlig skola blifas
vara bant, Ut i himlen
för jag sjunga, Guds och
Lammets nya sång. O jag
sångar till himlens skönlund.

2. Upp mot himlens symulor
lyfter jag mina armar inom det
Ty på jordens firs ej blifva för

mig nej! Men den dag
Søstert skal komme, så min
and vilde for, O farvel
Gjærdens dystra mørkestrøg.
Thi

3. Under Liden som jeg svæmte
for min dyre Fælsere, min
jeg verkte med det færdig som
jeg har fæte, Jesus hjælp
mig vera trogen, følge ræte
i dinde bær. Dig upphøj
hvertidst jeg an ma gi

4. Hør min dyre vänner
som du sangen lyssnat har
At vi skole møde Jesus sige
thyer, O det er en vigtig
præge. Hæve afvege den sæl

Lit oss mötas på Herrens
thöna strand. Thi.

Om en stormen rasar vil
viisker frälsarne så milt
Frugta ej se jag är med dig
alla dagar, så blir hjärtat
enigt, jag förtröstar igen,
på min gode min trofasthet

Kunde Gäfliga äro dina boningar
Herr Sebath min bonung, Att
hjerter längtar och sin läng
tar efter dina gårdar,
Min Gär och Kropp, de se mig
himlen opp, för att gäbla
mot lifvande Gud ;:

2. Ty liksom solen har funnit
sin bo, Och liksom, Hvar
en sin värd, Vild sin alfar
jag mig laggar ner, för att
kall mig att sig ge ;:

3. Lätt är det folk hvilkas
Gud Herren är, Det folk
som på Herren förtrostar
de dess starkhet är, de som

4. Där i Guds stad, blir
adrig man, Det går y solen
mer, Der blir y längre soog
och man, Der gräter ingen mer
5. O. hörer systrar fröjelse
er, I hoppet rekla här, En
skymt af himlen sin jag ser
Och snart vi äro där.
G. Dur

1. Herren min herde är
Stig skall icke fattas.
Han spåda Lammens här
Att sin fann,
Och fuppa äng så grönn
Der han mig hvilla skön
Skänker sin nödas lön
Saliga frid.

2. Han vederkvicker mig.
Och på räta vägen
Leder mig mildelig.
Så namn till pris
Ondt jag ej frugtar der
Herden är alltid när
Han är min vä till kär
Och jag är hans.

3. En bård bereder du, Omkost
fjenserna, Smörjer med olja
Jä hufvudet mitt, Jä du
jörbarmar mig. Tuskänker
funt för mig, Tack Gud en
merligg. Enmerligg.

4. Till barmhertighet, Skan mig a
lid följa, Tills jag i evighet. Skäddar
min Gud, Der jag i Herrens hus
vandrar i evigt gles. Långa
glädesjurer, i himmelen

Kraft består, du på heliga
vägar gå::

4. Sätt är det folk som i ditt
hus bo, De lofa dig beständ
ditt, De gå från Kraft till
Kraft, de gå från föjel till
föjel, Tills de träska fram
för Gud på Tions höjd::

5. En Lieflykts-art är ur
Hielms Gud, och medast,
Sträcka sig hans armar
Ty han har lofat att högt
att han med sin makt,
Skan bevara sine återlösta
brud::

Jag är så hjertligt nöjd och
glad, att jag på Jesu's barm
hög har åt mig beredt en
stol. Ett hem där hjäl-
per har, Guds nåd, att jag
får bo. I mitt hem i
Himmelriket. Vår jag där
jag redan har, att det
basta är framför

2. Dess murar behå så-
=het, dess gator äro guld. De
får jag bo i evighet, jag
ringa stoft och mull.

3. Här har jag i mitt bär-
tum, jag är en främling
här! My står i Guds
Jerusalem. Just där jag
hemma är.

Fröken

Linda Gardelin
Militär sjukhuset
Wisby

Anna Appla Johanna Kar-
stén d. 11/2 69

Fröken

Linda Gardelin
alvros Hemisarie Grönåsen

Hemse

